

Jabłonie:

papierówka - owoce tej odmiany jabłoni dojrzewają w drugiej połowie lipca lub początku sierpnia, mało dojrzałe nadają się na przetwory, dojrzałe do szybkiego spożycia. Odmiana jabłoni wytrzymała na mróz i mało podatna na parcha i mączniaka jabłoni.

delikates

antonówka zwykła - owoce tej odmiany jabłoni dojrzewają na początku września, mają kruchy miąższ i kwaśny smak, doskonale nadają się na przetwory. Odmiana jabłoni bardzo wytrzymała na mróz, mało podatna na parcha i średnio wrażliwa na mączniaka.

antonówka półtorafuntowa

malinowa oberlandzka - Owoce średniej wielkości (często duże) wyraźnie żebrowane przy kielichu. Skórka mocna żółto zieloną w całości pokryte intensywnym, czerwono-bordowym, rumieńcem. Miąższ owoców biały lub zielonkawobiały z różowym zabarwieniem pod skórą, kwaskowato słodki, o silnym aromacie,

kronselka - duże lub średniej wielkości, kulisto-stożkowate lub kuliste lekko spłaszczone owoce o cienkiej, zielonkawożółtej skórce i niewielkim, delikatnym, różowawym, rozmytym rumieńcu. Miąższ owoców kremowy, luźny, soczysty, kwaskowato słodki aromatyczny i smaczny. Owoce osiągają dojrzałość zbiorczą na początku września.

kosztel - kuliste, średniej wielkości owoce o zielonej lub słomkowozielonej, gładkiej i mocnej skórce z niewielkim, żółtawym, rumieńcem. Miąższ owoców żółtawy, zwięzły, soczysty, bardzo słodki i smaczny. Owoce dojrzewają w drugiej lub trzeciej dekadzie września.

szara reneta

złota reneta

lobo - Zawija owoce średnie i duże, kuliste, czasem lekko spłaszczone, lekko żebrowane. Skórka gładka, błyszcząca, zielonożółta z rozmytym, karminowym rumieńcem. Miąższ mało aromatyczny, kwaskowaty, smaczny. Owoce dojrzewają we wrześniu.

boiken

kortland - Owoce wytwarza duże, kulistosplaszczony, wyrównane, o jasnozielonej skórce z paskowanym, czerwonym rumieńcem. Bardzo smaczne. Owoce dojrzewają na początku października.

ligol - odmiana jabłoni o dużych lub bardzo dużych, smacznych, słodko-kwaskowatych owocach, dojrzewających w październiku, zielonych z czerwonym rumieńcem. Odmiana jabłoni dość odporna na mróz, mało wrażliwa na parcha jabłoni i mączniaka.

jonagold - bardzo popularna odmiana jabłoni do sadu, jej owoce dojrzewają w październiku, są uważane za jedno z najsmaczniejszych jabłek, deserowe, ale również nadają się na przetwory. Odmiana średnio wrażliwa na mróz oraz na parcha jabłoni, mało podatna na mączniaka.

Grusze:

klapsa - owoce dojrzewają w drugiej połowie sierpnia i są duże, słodkie oraz soczyste. Doskonale nadają się do bezpośredniego spożycia, a także na susze i kompoty. Drzewa obficie plonują w towarzystwie 'Komisówki' i 'Konferencji'.

konferencja - najsmaczniejsza grusza jesienna. Jej owoce są jędrne, soczyste i słodkie, dlatego doskonale nadają się do bezpośredniego spożycia i na przetwory. Owoce dojrzewają w drugiej połowie IX

Śliwy:

renkłoda ulena - samopylna dojrzewa wcześnie. Może mieć żółtozieloną skórkę i mięsz w tym samym kolorze, zwarty, usunięcie z niego pestek bywa kłopotliwe. Renkłody nadają się do bezpośredniego spożycia i na kompoty.

węgierka dąbrowicka

amers - Drzewo rośnie umiarkowanie silnie, plonuje obficie i corocznie. Odmiana deserowa, nadająca się też na przetwórstwo i susz. Owoc duży (50-60g), owalny skórką fioletowo-niebieska. Mięsz żółty, średnio soczysty, bardzo smaczny. Całkowicie oddzielający się od pestki. Dojrzałość zbiorcza: Połowa września. Odporność: Wytrzymała na mróz i choroby.

węgierka zwykła - odmiana bardzo stara, o bliżej nieokreślonym rodowodzie. Do Polski prawdopodobnie przywędrowała z Węgier – stąd jej nazwa. Kwitnie bardzo późno i jest samopylna. Późno też dojrzewa. Plonuje umiarkowanie obficie, lecz corocznie. Wydaje podłużne, soczyste i pachnące owoce o ciemnofioletowej skórcie, zwartym żółtozielonym mięszu

Wiśnie:

łutówka - Wytrzymałe na mróz, pąki odporne na przymrozki. Wytwarza bardzo dużo pąków kwiatowych, natomiast mało liściowych, które zwykle rozmieszczone są u wierzchołka drzewa. Po zerwaniu owoców pozostają gołe pędy, wymaga więc silnych cięć odnawiających. Późno kwitnie, przez ok. 14 dni. Owocuje wcześnie, w 1. lub 2. roku po posadzeniu, corocznie i obficie. Zawija duże (5–7 g), ciemnowiśniowe owoce. Mięsz jest ciemny, soczysty, kwaśny o ostrym smaku, lecz pozbawionym goryczy. Dobrze odchodzi od pestki. Sok barwiący, ciemnoczerwony. Dojrzałość zbiorczą owoce uzyskują na przełomie lipca i sierpnia.

keleris - samopylna odmiana. Średnio silnie rosnące drzewo z jajowatą koroną. Dość wytrzymałe na mróz. Pąki odporne na przymrozki. Drzewo mało wrażliwe na moniliozę, średnio odporne na raka bakteryjnego. Średnio wcześnie kwitnie. W okres owocowania wcześnie wchodzi. Owocuje obficie, corocznie. Zawija duże lub średniej wielkości (4,0–6,0 g) owoce z jasnymi, delikatnymi kropeczkami na błyszczącej, ciemnoczerwonej skórcie. Mięsz jest ciemny, soczysty, średnio kwaśny, delikatniejszy w smaku od łutówki i Nefris. Sok barwiący. Owoce osiągają dojrzałość zbiorczą w połowie lipca, ok. 10 dni przed łutówką.

groniasta - samopylna odmiana. Drzewo rośnie średnio silnie. Posiada luźną koronę. Odporne na mróz i przymrozki pąki nie przemarzają. Drzewo mało podatne na raka bakteryjnego i drobną plamistość liści drzew pestkowych. Średnio wrażliwe na moniliozę (brunatna zgnilizna drzew pestkowych). Wcześnie wchodzi w okres owocowania. Plonuje obficie, corocznie. Owoce są duże lub średniej wielkości (średnio 5 g), ciemnoczerwone o czerwonym, słodko-kwaśnym, smacznym miąższu. Sok jest czerwony, barwiący. Dojrzałość zbiorczą owoce osiągają w połowie lub pod koniec lipca, kilka dni przed Łutówką. Przeznaczone do bezpośredniego spożycia i do przetwórstwa.

Czereśnie:

Kordia - niezwykle popularna i lubiana odmiana o późnym terminie dojrzewania. Owoce duże, ciemnoczerwone, bardzo smaczne i słodkie, mało podatne na pęknięcie. Odmiana dość odporna na raka bakteryjnego.

sumit - średnio wczesna odmiana o bardzo smacznych, dużych, jasnoczerwonych owocach, średnio podatnych na pęknięcie. Odmiana dość odporna na mróz, średnio odporna na choroby.

Sylvia – jedna z najlepszych odmian czereśni. Średnio późna, o smacznych, ciemnoczerwonych, bardzo ładnych owocach, mało podatnych na pęknięcie. Drzewa odporne na mróz i choroby.

Podkładki, na których szczepiono poszczególne gatunki drzew owocowych:

Jabłonie były szczepione na podkładce **A2- Alnarp**. Podkładka ta została wyselekcjonowana w 1920r. przez Johanssona, z grupy mieszańców jabłoni słodkich (Doucin) w Stacji Badawczej Alnarp (Szwecja). Jest bardzo wytrzymała na mróz i mało wrażliwa na guzowatość korzeni. Ma małe wymagania glebowe i jest podkładką silnie rosnącą.

Grusze były szczepione na podkładce **Grusza Kaukaska**. Jest to podkładka generatywna, rozmnażana przez wysiew nasion. Dużą zaletą tych podkładek jest duża odporność na mróz i bardzo dobra zgodność zrastania się z odmianami uprawnymi. Mogą być sadzone na słabszych glebach, a ich system korzeniowy, choć słabo rozgałęziony, głęboko się korzeni, dlatego drzewa nie wymagają podpierania.

Czereśnie były szczepione na podkładce **Siewka czereśni ptasiej**. Jest ona wciąż jeszcze najpowszechniej stosowaną podkładką generatywną dla wiśni i czereśni. Zaletą jej jest dobre zrastanie się prawie ze wszystkimi znanymi odmianami. Drzewa szczepione na siewkach czereśni ptasiej rosną bardzo silnie i późno wchodzi w okres owocowania.

Wiśnie były szczepione na podkładce **Siewka antypki**. Jest to podkładka generatywna dla wiśni. Rośnie słabiej niż czereśnia ptasia, chociaż wśród licznej populacji siewek antypki zdarzają się również i takie, które rosną silnie. Wiśnie szczepione na antypce lepiej znoszą lżejsze gleby i są bardziej wytrzymałe na mróz niż drzewa szczepione na siewkach czereśni ptasiej.